

Således kan nævnes levedsmiddeloven af 6. juni 1973 og markedsføringsloven af 14. juni 1974.

Den nytilkomne lovgivning har måttet indgå i overvejelserne ved udarbejdelsen af nærværende lovforslag, som i øvrigt afviger på en række punkter fra forbrugerkommissionens flertalsudkast.

I den gældende monopol- og prislovgivning er indeholdt bemyndigelsesregler vedrørende mærkning og skiltning m. v. med pris og mængde. Bestemmelserne, som fastsættes og administreres af monopoltilsynet, har hjemmel i monopolloven og pris- og avanceloven af 15. februar 1974. Begge love bygger således på, at monopoltilsynet skal tage selvstændige initiativer, for pris- og avancelovens vedkommende, inden for rammerne af de hensyn, som tilsynet skal tilgodese ved administrationen af denne lov og for monopollovens vedkommende i de tilfælde, hvor der foreligger en konkurrencebegrænsning i lovens forstand. Regeringen finder at fremfor at udbygge de bestående regler i den gældende lovgivning, er det at foretrække at fastsætte et obligatorisk prismærknings- og skiltningsprincip ved en særlig lov med undtagelser og dispensationsmuligheder suppleret med bemyndigelsesregler og således, at administrationen også af denne lov foretages af monopoltilsynet.

Pris- og monopollovgivningen bygger på den forudsætning, at den indbyrdes fri konkurrence mellem de erhvervsdrivende under en fri markedsøkonomi tjener til at sikre, at der udbydes de varer m. v., som forbrugerne ønsker, og at dette sker til de lavest mulige omkostninger. En lovgivning om prismærkning og -skiltning m. v. har til formål at sikre, at dette realiseres i praksis derved, at forbrugeren sættes i stand til at vælge fornuftigt, dvs. ud fra egne behov og foreliggende tilbud er i stand til at vurdere og afveje, hvor det mest fordelagtige indkøb kan finde sted.

Det stærkt differentierende vareudbud, den stigende udbredelse af mærkevarer, andre færdigpakkede produkter, der pakkes i mængder, der ikke står i noget simpelt forhold til hinanden, har gjort det vanskeligt for forbrugerne at orientere sig om forskelle i salgsmængder og i pris.

På denne baggrund stilles der forslag om en obligatorisk prismærkning og -skiltning af varer i detail salg til afløsning af pris- og avancelovens regler om bemyndigelse for monopoltilsynet til at fastsætte sådanne bestemmelser. Der fastsættes en pligt til åben prismærkning, således at den grundlæggende pligt til mærkning fastslås i selve loven, og udfyldes af nærmere regler om fremgangsmåden ved mærkningen udarbejdet af monopoltilsynet, der endvidere bemyndiges til at udvide loven til også at om-

fatte tjenesteydelser og til at fastsætte regler, som yderligere skal medvirke til at gøre markedet gennemsigtigt, herunder regler om kvantumsstandardisering, enhedsprismærkning og nettoindholdsmærkning.

Lovforslagets regler og de regler, som monopoltilsynet bemyndiges til at udfærdige, vil i forskelligt omfang belaste erhvervslivet, og det forudsættes, at tilsynet såvel ved lovens administration som ved udnyttelsen af bemyndigelserne, herunder også dispensationshjemlen, tager hensyn til, at bestemmelserne bør praktiseres således, at de giver mindst mulig besvær for de handlende.

Ved gennemførelsen af lovforslaget bliver væsentlige mærkningsbestemmelser obligatoriske, ligesom det må forudsættes, at bemyndigelsesbestemmelserne vil blive udnyttet i større omfang end de bemyndigelsesbestemmelser, som findes i den gældende prislovgivning. Dette indebærer en betydelig forøgelse af arbejdet i monopoltilsynet, og det skønnes nødvendigt, at der oprettes et særligt kontor til at administrere mærkningsloven. Der må følgelig oprettes en stilling som kontorchef, 4 stillinger som akademisk medarbejder og 3 stillinger som kontorfunktionær, ligesom der skønnes at være behov for ansættelse af yderligere 5 rejseinspektører. En udvidelse af monopoltilsynets publikationsvirksomhed vil også blive nødvendig. Merudgifterne herunder til tjenesterejsere til de 5 inspektører vil på årsbasis andrage ca. 1,6 mill. kr.

Til § 1.

Ved at fastslå, at varer, der erhvervsmæssigt udbydes i deailsalg, skal forsynes med prisoplysninger, er det obligatoriske mærknings- og skiltningsprincip knæsat. Dette indebærer, at de handlende efter lovens ikrafttræden har pligt til at gennemføre åben prismærkning, og at de vil kunne straffes, hvis de udbyder varer uden prismærkning.

Lovens formål er at tilgodese købere af varer til personligt brug, og mærknings- og skiltningspligten omfatter derfor ikke forretninger, som henvender sig til købere, som skal anvende varerne i deres erhverv. Pligten til mærkning og skiltning er således med hensyn til området sammenfaldende med bestemmelsen i § 17, stk. 11, i bekendtgørelse af lov om almindelig omsætningsafgift (merværdiafgift) af 1. juli 1975, som foreskriver pligt til i prisskilte, annoncer og prislister o. lign., der henvender sig til private forbrugere at angive priser indbefattet afgift.

Betegnelsen varer skal forstås i overensstemmelse med almindelig sædvane. Varer omfatter således